

РЕШЕНИЕ

№ 34457

гр. София, 04.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6986** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.
Образувано е по жалба на Е. А. К. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.И., против Заповед № 517з-1838/05.05.2025 г. на Директора на Областна дирекция на МВР - С., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.
В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради неспазване на установената форма, съществени нарушения на административно-производствени правила и несъответствие с целта на закона. Подателят ѝ твърди, че в заповедта не са посочени доказателства за твърдяното нарушение, при какви обстоятелства е извършено същото. Отрича направения извод за виновно извършено деяние. Оплаква се, че не е ясно в какво се изразява неизпълнението на служебната дисциплина. Излага доводи за формален подход от дисциплинарно наказващия орган, същият не е оценил събраните доказателства, тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на жалбоподателя по време на службата му. От Съда се иска да отмени оспорената заповед. В с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.Н., който поддържа жалбата и моли заповедта да бъде отменена, а в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени направените по делото разноски по представен списък. Допълнително са изложени съображения в писмени бележки от адв.И..
Ответникът – Директорът на ОДМВР-С., чрез процесуалния си представител юк.И. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Намира оспорената заповед законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Е. К. заема длъжността мл.автоконтрольор 1-ва степен в група "Контрол на пътното движение, главни пътища и автомагистрала" на сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция" при ОДМВР-С..

До Директора на ОДМВР-С. е депозирана докладна записка рег.№ 517р-295/16.01.2025 г., изготвена от И. М. - оперативен дежурен в група ОДЧ при ОДМВР - С., съдържаща информация, че на 05.01.2025 г. около 17:20 ч, чрез ЕЕН 112 е била осъществена конферентна връзка с лицето С. Б. Л., водач на автомобил "С. Джъмпер" с рег. [рег.номер на МПС] , като същият е заявил, че пътува от [населено място] към Германия и е искал да мине през проход П.. Пътувайки в посока прохода, около 45-50 минути преди да се обади на тел.112, на петдесетина метра след отбивката за [населено място], забелязал пътен знак, на който не обърнал внимание и полицейски автомобил "О. А." на който не запомнил регистрационния номер, паркиран отстрани на пътя. Л. подминал полицейския автомобил и забелязал, че от същия му се дава знак, чрез присветкване на светлините на фаровете, като отбил вдясно и при него дошъл служител на МВР. Л. описал полицейския служител като "пълничък", леко мургав и с бяла слушалка в ухото. Служителят бил поискал документите му и заявил, че ще му състави акт на стойност 300 лева и ще му вземе свидетелството за управление за срок от един месец. Л. попитал полиция дали може да направи нещо друго, но получил отрицателен отговор. Водачът изчакал да се приближи и втория служител на МВР и „оставил“ 100 лева, като според него именно заради това полицейските служители му върнали документите и му помогнали чрез спиране на трафика да обърне и да продължи по пътя за [населено място], което можело да се види, ако в района има камери. След като изслушал обяснението на водача, оперативният дежурен го е насочил към РУ С., където да подаде писмено сигнал за случилото се, но Л. е заявил, че вече е излязъл от [населено място], продължава да се движи към [населено място] и не желае да се връща. Въпреки указанията на оперативния дежурен Л. не посетил РУ М., а обяснил по телефона си, че е получил обаждане от полицейски служител, представил се като служител на "Вътрешния отдел" на МВР, който му наредил да не спира в [населено място], а да се насочи към ОДМВР-В., където го очакват за подаване на жалба.

Горното се установява и от дадените от Л. писмени сведения, в които сочи, че е управлявал автомобил рег. [рег.номер на МПС] с ремарке рег. [рег.номер на МПС] . По случая са снети сведения от З. О. А., който помолил Л. да оттегли жалбата си.

Въз основа на докладната записка е издадена Заповед № 517з-55/06.01.2025 г. на Директора на ОДМВР-С., с която на основание чл.205, ал.2 ЗМВР е заповядано да се извърши проверка за изясняване на постъпилите данни, за извършено дисциплинарно нарушение от служители на ОДМВР-С.. Определен е съставът на комисията /дисциплинарно-разследващ орган/: председател - комисар П. С., Началник отдел "Охранителна полиция", членове - гл.инспектор В. П., Началник сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция", ст.инспектор Г. Х., Началник група КПДГПА, ст.инспектор Ю. М., Началник група ППД на сектор ООР към отдел "Охранителна полиция", и Л. Я. – гл.експерт ЧР в сектор ЧРПО при ОДМВР-С.. За извършване на проверката и изготвянето на справка е даден срок до 06.02.2025 г. Предварителните данни за нарушение на служебната дисциплина са по чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР, за което се предвижда наказание "порицание" по чл.200, ал.2, т.12 ЗМВР. Жалбоподателят се е запознал със заповедта на 09.01.2025 г.

На 09.01.2025 г. е изготвена докладна записка рег.№ 1204р-259 от мл.инспектор Г. И. В., видно от която на 05.01.2025 г. са били назначени в наряд Д. - СПО с мл.автоконтрольор Е. К. на път II-81 м.Б. - разклона за [населено място] смяна 7-19 ч, като са изпълнявали служебните си задължения

съгласно Заповед № РД-11-85/15.10.2024 г. относно въвеждане на временна организация и безопасност на движението, а именно недопускане движение на товарни автомобили над 12 т и с дължина над 12 м посока [населено място], като са ги връщали и ги насочвали през [населено място], без да бъдат проверявани. Такива нарушаващи забраната от [населено място] към [населено място] не са били констатирани. Върху докладната е поставена резолюция от 08.01.2025 г. "запознат", като не е вписано име и длъжност, която заема лицето, поставило подписа си под резолюцията.

На основание чл.207, ал.11, вр. ал.8, т.1 ЗМВР до жалбоподателя е изпратена покана рег.№ 1204р-264/09.01.2025 г., с която той е уведомен, че има право да се запознае със Заповед № 517з-55/19.11.2024 г. на Директора на ОДМВР-С., както и да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен служител на МВР или адвокат. Предоставена му е възможност за даване на писмени обяснения.

Със Заповед № РД-11-85/15.10.2024 г. на Директора на ОПУ-М. и Заповед № РД-11-175/01.11.2024 г. на Директора на ОПУ-С., е наредено на територията на ОПУ-С. да се ограничи движението на МПС и тежкотоварни автомобили с ремаркета и полуремаркета по републикански път II-81 от км 30+100 до км 50+870 към прохода П. от км 50+870 до км 69+428 проход П., чрез сигнализиране с пътни знаци: В18 /12т/ "Забранено влизането на ППС с маса с товар по-голям от означеното", В17 /12 м/ „Забранено влизането на ППС или състав от ППС с дължина, включително и товара, по-голяма от означената“ и В6 "Забранено влизането на МПС с ремаркета".

В хода на проверката на 15.01.2025 г. е снето и допълнително сведение от мл.инспектор Е. К., в което същият е обяснил за проведения на 05.01.2025 г. инструктаж предвид Заповедта № РД-11-85/15.10.2024 г., като е преповторил изложеното в докладната от 09.01.2025 г. Уточнил е, че са получили боди камера от ОДЧ на ОДМВР-С.. Върху сведението е поставена резолюция от същата дата с името С. и е положен подпис.

В хода на проверката на 28.01.2025 г. е снето допълнително сведение от мл.инспектор Е. К., в което същият е заявил, че инструктаж им е проведен в дежурната част на РУ К. относно поставените задачи по СПО по заповедта на АПИ - тези автомобили, които са над 12 т и над 12 м, посока М., да бъдат връщани и насочвани към [населено място]. Посочил е, че камерата не била в тях, тъй като не са извършвали проверки на водачите и автомобилите в РСОД. Не е звънял на никого за оказване на съдействие за оттегляне на жалбата. Върху сведението е направена резолюция от същата дата с името С. и е положен подпис.

С докладна записка рег.№ 517р-2893/05.02.2025 г. от Председателя на ДРО е докладвал за установени данни за нарушение, което не фигурира в заповедта за образуване на проверката, като е предложил изменение на заповедта относно квалифициране на нарушението, за което е разпоредена проверката. Със Заповед рег.№ 517з-516/06.02.2025 г. на Директора на ОДМВР-С. е квалифицирано нарушението като такова по чл.62, ал.5 и чл.80, ал.2, т.4 от Инструкция № 8121з-749/2014 г., нарушение на Организационно технологични правила за работа с АИС ВОДПК в частта за използване АИС Пътна полиция и системата за локализация и визуализация на мобилни единици на МВР чрез монтирани GPS устройства, за използване на автоматизираната информационна система "Видеозаснемане на пътния контрол", по чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР, съставомерно по чл.200, ал.2, т.11 ЗМВР - неизпълнение на заповеди на министъра на вътрешните работи, за което е предвидено дисциплинарно наказание "порицание", и е удължен срокът на проверката до 06.03.2025 г. Посочено е в заповедта от 06.02.2025 г. приети с МЗ. Жалбоподателят се е запознал със заповедта на 13.02.2025 г.

Комисията ДРО е направила следните изводи:

1. на 05.01.2025 г. около 17:20 ч, чрез ЕЕН 112 по информация от Дирекция "Национална система 112" и прослушан аудио запис с времетраене около 4.53 минути на магнитен носител, е била осъществена конферентна връзка със С. Б. Л., посочил управлявания от него автомобил с рег. [рег.номер на МПС] на, като заявил, че при движение по път II-81 в посока проход П. след отбивката до [населено място] е спрял от полицейски автомобил "О. А.", като при него е дошъл служител, който му е поискал документите и е заявил, че ще му състави акт на стойност 300 лв. и ще му вземе СУМПС за един месец, като Л. оставил 100 лева в документите, за да избегне наказанието.

2. От извършената проверка при служба КИС на посочената дата е установено, че служебен автомобил "О. А." рег. [рег.номер на МПС] е с местоположение Б. проход. Установено е, че служебният автомобил няма монтирана автоматизирана информационна система за "Видеозаснемане на пътния контрол", но нарядът бил оборудван с персонална полицейска камера /body/.

3. От копие на ежедневна ведомост е видно, че на посочената дата се извършва СПО от екип мл.инспектор Г. В. и мл.инспектор Е. К. с цитирания служебен автомобил, в района на м.Б. на около един километър след отбивката от път II-81 към [населено място].

4. Установено е от камерите за видеонаблюдение, монтирани на заведение "Б.", че на 05.01.2025 г. за времето от 15:55 ч до 16:06 ч двама полицейски служители са спрели товарен автомобил с прикачена платформа-ремарке бял на цвят. След известно време се вижда как товарен автомобил с прикачена платформа-ремарке бял на цвят извършва маневра завиване в обратна посока. Поради далечното разстояние, на което се намира камерата, не се вижда рег.№ на превозното средство.

5. Направено е предположение, че полицейските служители са извършили проверка на горепосочения автомобил, като не са използвали боди камерата и проверката не е отразена в РСОД.

6. В хода на проведената дисциплинарна проверка и от събраните по преписката доказателствени материали не са се събрали достатъчно данни, които по безспорен начин да потвърдят изнесеното в писменото сведение от С. Л. относно корупционно поведение от държавните служители, назначени в наряд – мл.инспектор Г. В. и мл.инспектор Е. К..

7. Е. К. – мл.автоконтрольор в група КПДГПА в сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция" при ОДМВР-С. е взел документите на водача, извършил проверка на изрядността им, но не е отразил проверката в РСОД, като не е спазил разпоредбата на чл.62, ал.6 от инструкция № 8121т-749/2014 г. - нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, пр.1 ЗМВР, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца на основание чл.200, ал.1, т.11, пр.2 ЗМВР.

Резултатите от проверката са обективирани в справка рег.№ 517р-5048/06.03.2025 г., с която жалбоподателят се е запознал на 19.03.2025 г. След запознаване със същата жалбоподателят не е дал писмени обяснения или възражения.

Въз основа на извършената проверка е издадена оспорената Заповед рег.№ 517з-1838/05.05.2025 г. на Директора на ОДМВР-С., с която на мл.инспектор Е. А. К., мл.контрольор I ст. в група КПДГПА на сектор "Пътна полиция" към отдел "Охранителна полиция" при ОДМВР-С., е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца на основание чл.204, т.3, чл.197, ал.1, т.3, чл.194, ал.2, т.4 във вр. чл.200, ал.1, т.11, пр.2 ЗМВР.

Заповедта е получена от адресата на 16.06.2025 г.

По делото са изслушани свидетелски показания.

Св.Г. В. сподели, че в началото на 2025 г. е работел като мл. автоконтрольор в сектор ПП група ГПИ. На 05.01.2025 г. е бил дневна смяна с Е. К. и са ги изпратили като придаден екип към РУ К..

Явили са се в районното, имали са инструкции от дежурния полицаи в м.Б. да отклоняват камиони с товароносимост над 12 т и дължина над 12 м, тъй като е имало забранителен знак за движение на такива автомобили. Единствената им задача е била да ги пренасочват през [населено място]. Не са извършвали проверки на документи. Не си спомня да са минавали автомобили с рег. [рег.номер на МПС] и рег. [рег.номер на МПС] по пътния участък, където са били.

Св.А. С. сподели, че работи в РУ К. на длъжност мл.експерт ОДЧ. Спомня си, че на 05.01.2025 г. са провели инструктаж, като е следвало да се изпрати допълнителен патрул да отклонява движението на товарни автомобили с товароносимост над 12 т и над 12 м в м.Б., имало е одобрен план. Не си спомня да е имало извършване на проверки по реда на ЗДвП. Служителите имат право да извършват такива проверки, но в този ден са извършвали написаното в плана, като приоритет са били тежкотоварните автомобили. Не са им били поставяни допълнителни задачи. Спирането на въпросните автомобили се е извършвало от придадени сили от ОДМВР-С. – магистрална полиция.

Съдът кредитира дадените показания като логични и последователни, в съответствие със събрания по делото писмен доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка от правна страна Съдът намира следното:

Жалбата е подадена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Заповедта е връчена на жалбоподателят на 16.06.2025 г., а жалбата е депозирана в Съда на 23.06.2025 г., в рамките на 14-дневния срок за оспорването ѝ. Жалбата е подадена от активно легитимирано лице – адресат на акта, чрез надлежно упълномощен адвокат /л.17/ и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Заповедта е издадена от компетентен орган съгласно чл.204, т.4 във връзка с чл.37, ал.2 ЗМВР - Директора на ОД на МВР С. - лице на ръководна длъжност, по отношение на мл.автоконтрольор І степен – младша изпълнителска длъжност, разполагащ с правомощията и компетентността да издава заповеди за налагане на дисциплинарни наказания.

При издаването на административния акт е спазена предвидената от закона форма, като е спазено изискването по чл.59, ал.2, т.8 АПК административният да съдържа дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му.

В оспорения акт изискуемите реквизити по чл. 210, ал. 2 от ЗМВР са формално съобразени. Тежестта на нарушението е посочена, но не е обсъдено в какво точно се изразява тя. Въпреки че е отчетено, че от деянието са настъпили вредни последици, не е посочено в какво се изразяват те. Извършена е незадълбочена преценка на поведението на държавния служител, отразено в кадрова справка № 1204р-1360/05.02.2025 г., без да се съобрази, че същият е награждаван 11 пъти и няма данни за наложени дисциплинарни наказания.

Дисциплинарнонаказващият орган е посочил, че жалбоподателят не е изпълнил конкретни служебни задължения - чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР: неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, а именно неизпълнение на чл.62, ал.5 (ал.6) от Инструкция за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрола на пътното движение, утвърдена със заповед № 8121з-749/20.10.2014 г. на Министъра на вътрешните работи, според която Проверката задължително започва с извършване на справка по рег.№ на МПС и/или идентификационен номер на рама, данни за водача, валидност на СУМПС, и данни на пътуващите лица чрез РСОД, а когато РСОД е повредена, нарядът не разполага с такава или при друга невъзможност - чрез ОДЦ/ОДЧ; и Раздел II/Ред за използване/, т.9 от МЗ № 8121з-1739/24.10.2024 г. за утвърждаване на указания за работа на полицейските служители с персонална полицейска камера. От цитираното съдържание от МЗ се налага извод, че това е обща разпоредба, доколкото с нея не се въвеждат задължения на полицейските служители,

неизпълнението на които би могло да обуслови налагането на дисциплинарно наказание. Дори и да се приеме, че те регламентират задължение, не се установява неизпълнението му, доколкото не се спори по местоположението на служебния автомобил и липсата на автоматизирана информационна система за "Видеозаснемане на пътния контрол".

Следва да се посочи също, че именно срещу твърдените за извършени нарушения и дадената им правна квалификация със заповедта от 06.02.2025 г. в хода на дисциплинарното производство е била предоставена възможност на жалбоподателя да организира защитната си теза. За първи път с оспорената заповед се дава нова правна квалификация на твърдените, а извършени нарушения – неизпълнение на раздел II /ред за използване, т.9/. Спрямо това дисциплинарно привлеченото лице не се е защитавало, не е имало възможност да направи възражения и даде обяснения, което по характера си представлява съществено процесуално нарушение.

Следва да се отбележи, че на конкретната дата не е имало задължение за извършване на проверка на водачи и МПС от страна на жалбоподателя, а същият е следвало единствено да пренасочва автомобилите, пътуващи към прохода П. по обходни маршрути. Този извод се потвърждава от показанията на св.С., който на процесната дата е оперативен дежурен. Отделно от това, по преписката се съдържа план, утвърден от Директора на ОДМВР-С. на 30.12.2024 г., с който е запознат и жалбоподателят, но от него не се установява задължение за извършване на проверки на МПС и техните водачи, а единствено провеждане на полицейска операция с цел осигуряване безопасността на движението по пътищата, ограничаване предпоставките за възникване на пътнотранспортни произшествия и недопускане на нарушения по ЗДвП. Дори и да се приеме, че жалбоподателят е следвало да осъществява проверки на водачи и МПС, това е било за движещите се в посока от [населено място]. В този смисъл, след като не е имал задължение за контрол, а единствено изпълнение на заповед на АПИ, то и на същия не може да бъде ангажирана отговорност за неизползване на боди камера и невписване на проверката в РСОД.

Що се отнася до това дали е извършена проверка на автомобил, управляван от С. Л., подобен извод не може да се направи, тъй като от записите от камерите на търговски обект „Б.“ не се установява рег.№ на МПС. Отделно, видно от справката, изготвена от ДРО комисия, при проведения разговор Л. съобщава за управление на автомобил РК 0209 KB, а впоследствие номерът на автомобила е променен на РК 2015 KB. Дискредитира се твърдението кой всъщност е управляваният автомобил, чийто водач е проверен. Наред с това АПИ е предоставила информация, че след направена проверка в електронната система за събиране на пътни такси няма данни за преминавания на 05.01.2025 г. на автомобили с рег. [рег.номер на МПС] и РК 0209 KB по пътния участък от [населено място] до [населено място]

В хода на дисциплинарното производство жалбоподателят К. е дал обяснения, но не от всички може да се установи от кого са приети те с посочване на имената на лицето, което е поставило съответната резолюция, и длъжността, която заема. Формално са обсъдени в заповедта писмени сведения, без да е конкретизирано кои са и на коя дата са дадени. Предвид това не може да се формира извод, че дадените сведения са приети именно от дисциплинарно наказващия орган.

Налице са безспорни данни, че Е. А. К. се е запознал с резултатите от проверката, обективирани в справката. Предоставена е и нова възможност за депозиране на писмени обяснения и възражения, но това е осъществено чрез покана от ДРО. При това е нарушена разпоредбата на чл.206, ал.1 ЗМВР, в която са посочени възможностите за изразяване на защитната теза на държавния служител – същият да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, това следва да бъде осъществено в двумесечния срок по чл.195, ал.1 ЗМВР. Разпоредбата на чл.206, ал.1 ЗМВР въвежда задължение за ДНО, който е Директорът на ОДМВР-С., преди да наложи наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, не и задължение за дисциплинарно разследващия орган. Не се доказват зависещи от служителя причини, поради които той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, така че да се обоснове неизпълнение на задължението на ДНО, в съответствие с чл.206, ал.1 ЗМВР.

Непредоставянето на възможност на наказвания служител да даде обяснения по конкретно вмененото му дисциплинарно нарушение е съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава гарантираното му от закона право на защита. В този смисъл е и практиката на ВАС - Решение № 10225 от 03.10.2016 г. по адм.дело № 8693/2015 г.; Решение № 8015 от 30.06.2016 г. по адм.дело № 3228/2015 г.; Решение № 5615 от 04.05.2017 г. по адм.дело № 2085/2017 г., 5-членен с-в.) Изложеното обосновава извод за наличие на

отменително основание по чл.146, т.3 АПК.

Предвид изложените съображения Съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради което подлежи на отмяна по чл.172, ал.2 АПК

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 423,90 евро след превалутиране на 830 лв. - за държавна такса, адвокатско възнаграждение и такса призоваване на свидетел.

Така мотивиран и на основание чл.211 от ЗМВР и чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 517з-1838/05.05.2025 г. на Директора на Областна дирекция на МВР – С., с която на Е. А. К. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - С. да заплати на Е. А. К. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] ЕГН: [ЕГН], разноски по делото в размер на 423,90 евро (четиристотин двадесет и три евро и 90 евро цента).

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: